λιες, δυὸ ζηλότυπες ἐρωτήσεις. Τόσο δὲ τὴ στενοχώρησε μ' αὐτές ὥστε στὸ τέλος ἡ φτωχὴ ἀναλύθηκε σὲ δάκρυα καὶ τὰ μάτια της ἔμειναν ὅλη τὴν ἡμέρα φουσκωμένα.

Ἦρθε τέλος ἡ στιγμὴ νὰ φύγουν οἱ μελλόνυμφοι γιὰ τὴ ἐκκλησία:

Ἡ Σόνια τυλιγμένη στὸν πέπλο της, ἔδειχνε μεγάλη ἀνησυχία ὁ Τολστόϊ εἶχε ἐξαφανιστῆ... Οἱ δεσποινίδες τῆς τιμῆς δὲν ἔκρυβαν κι' αὐτὲς τὴν ἀνησυχία τους καὶ τὰ μπουκέτα ποὺ κρατοῦσαν στὰ χέρια τους μαραινόντουσαν...

Μιὰ ὥρα πέρασε... δυό....

Ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Τολστόϊ τὴν εἶχε ἐγκαταλείψει, ἔκανε τὴ Σόνια νὰ κλονιστῆ καὶ νὰ χλωμιάζη ὁλοένα καὶ πιὸ πολύ...

Ἔξαφνα ὅμως ἔφτασε ὁ ὑπηρέτης του, ὁ ὁποῖος μὲ τραγικὲς χειρονομίες τοὺς ἐξήγησε ὅτι εἶχε φυλάξει κατὰ λάθος τὸ γαμπριάτικο πουκάμισο τοῦ κυρίου του στὶς ἀποσκευές του ποὺ τὶς εἶχε δέσει γιὰ τὸ γαμήλιο ταξίδι, ὅτι ἔπρεπε νὰ τὶς λύσουν πάλι,ὡς καὶ νὰ ἀναβάλουν γιὰ δυὸ τρεῖς ὧρες τὸ γάμο.

Ἔτσι κι' ἔγινε πράγματι.

***

Μετὰ τὸ γάμο, οἱ νεόνυμφοι ξεκίνησαν γιὰ τὸ γαμήλιο ταξίδι τους σ' ἕνα ὑπέροχο ἁμάξι μὲ ἕξη ἄλογα. Ἡ βροχὴ τοῦ Σεπτεμβρίου χτυποῦσε τὴν καπότα τοῦ ἁμαξιοῦ κι' ἡ Σόνια εἶχε μαζευτεῖ σὲ μιὰ γωνιὰ πλάϊ στὸ σύζυγό της.

Στὸ ξενοδοχεῖο ὅπου κατέλυσαν, τὸ πολυτελὲς ἁμάξι τους ἔγεινε ἀφορμὴ νὰ τοὺς παραχωρήσουν τὴν πιὸ ὡραία κάμαρη, τὴν κάμαρη τοῦ Τσάρου, ὅπως τὴν ἔλεγαν.

Ὁ Λέων Τολστόϊ ἔγραφε ἐκεῖνο τὸ βράδυ στὸ ἡμερολόγιο του:

22 Σεπτεμβρίου 1862.— 'Απέραντη εὐτυχία. Ἔπειτ' ἀπὸ μιὰ τέτοια εὐτυχία θἄπρεπε νὰ τελειώνη ἡ ζωή. Λατρεύω τὴ σύζυγό μου, τὴ λατρεύω ὅσο ποτὲ δὲν ἀγάπησε ἄνθρωπος.»

Μὰ ἔπειτ' ἀπὸ χρόνια, ὁ ἴδιος ἔγραφε σκληρὰ στὴ λατρεμένη του Σόνια:

«Δὲν μπορῶ νὰ ζήσω πειὰ μαζὺ σου, θέλω νὰ χωρίσουμε. 'Εκεῖ ποὺ βρίσκεσαι ἐσύ,ὁ ἀέρας εἶνε δηλητηριασμένος.»

Καὶ στὸ τέλος, σὲ ἡλικία ὀγδόντα δυὸ χρόνων, τὴν ἐγκατέλειψε γιὰ νὰ πάει νὰ γίνη ἐρημίτης.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

ΤΟ ΠΙΟ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟ ΤΑΞΕΙΔΙ

— Ἕνας νέγρος λαθρεπιβάτης ὁ ὁποῖος εἶχε τρυπώσει σ' ἕνα πλοῖο ποὺ ταξίδευε γιὰ τὴν Νότιο Ἀφρική, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ταξιδιοῦ τραυματίστηκε σοβαρὰ κι' εὐθὺς κατόπιν τρελλάθηκε ἀπὸ τὸν μεγάλο τρόμο ποὺ δοκίμασε.

Οἱ λεπτομέρειες τοῦ παθήματός του εἶνε ἀρκετὰ περίεργες.

Μὲ τὸ σκαμπανέβασμα τοῦ πλοίου ἕνας ἐλέφας καὶ δυὸ—τρία ἄλλα ἄγρια θηρία ποὺ βρισκόντουσαν στὸ ἀμπάρι καὶ κι' ὀντὰ στὴ κρύπτη τοῦ νέγρου, ξέφυγαν ἀπὸ τὰ κλουβιά τους ἀλλὰ ρίχτηκαν ἐπάνω του!

Παραδόξως ὅμως, τὰ θηρία δὲν τὸν ἄγγιξαν, ἴσως ἐπειδὴ εἶχαν προσβληθῆ ἀπὸ... ναυτίασι (!), ἀλλὰ τὸ ἀνακάτεμμα αὐτό, νέγρου καὶ θηρίων ποὺ διήρκεσε, πέντε ὁλόκληρες ὧρες — ὅσες ὧρες χρειάστηκε τὸ πλοῖο γιὰ νὰ διασχίση τὰ ταραγμένα νερὰ τοῦ Βισκαϊκοῦ κόλπου—ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ κάνη τὸν ἄνθρωπο νὰ τρελλαθῆ!

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

Η ΑΡΙΘΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ

Τὸ σύστημα τῆς [illegible] σπιτιῶν ἐφαρμόσθηκε, γιὰ πρώτη φορά, στὸ [illegible] Ὁ τρόπος ὅμως τῆς ἀριθμήσεως ἦταν διαφορ[illegible]ρα. Ἡ ἀρίθμησις ἄρχιζε ἀπὸ τὴ μεγαλείτερη [illegible] ἑρμανικῆς πρωτεούσας καὶ προχωροῦσε καὶ σ' ὁλ[illegible] ἄλλους δρόμους.

Τὸ 1803 ἐφαρμόσθηκε στὴ Βιέννη ἕνα νέο σύστημα ἀριθμήσεως τῶν σπιτιῶν. Κατὰ τὸ σύστημα αὐτὸ ἡ ἀρίθμησις ἄρχιζε κανονικὰ ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη κάθε δρόμου καὶ τελείωνε στὴν ἄλλη.

Τὸ νεώτερο σύστημα τῶν μονῶν καὶ ζυγῶν ἀριθμῶν ἐφαρμόστηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Παρίσι τὸ 1805.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Μὲ 4 δελτία τοῦ «Μπουκέτου» καὶ 8 δραχμὰς ἀποκτᾶτε τὰ ἑξῆς ἀριστουργήματα:

"ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ" Τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

"Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ"

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ

"Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ" Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

«ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» Τοῦ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

"ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ" Τοῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥΜΥΣΣΕ

Στὸν τόμον τῆς «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται καὶ γεμάτη πάθος ἐρωτικὴ ἱστορία τῆς ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΣ ΝΤΑ ΡΙΜΙΝΙ καὶ οἰπαθητικοὶ «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΓΚΟ».

Ἐπίσης μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμὰς 8 ἀποκτᾶτε καὶ τὴν «ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» τοῦ Ὀνορὲ Μπαλζὰκ καὶ τὴν «ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» τοῦ Ἰουλίου Βέρν.

Ἐπίσης ἄρχισε ἡ διανομὴ τοῦ νέου αἰσθηματικοῦ ἀριστουργήματος τῆς ΝΤΕΛΛΥ

"Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ"

Προσεχῶς θὰ κυκλοφορήση τὸ ἔργον·

"ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ"

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρὸς) κλπ. κλπ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ. κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ!

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας ζητοῦν νὰ ἀποκτήσουν ὅλην τὴν σειρὰν τῶν παλαιοτέρων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου» γιὰ νὰ μὴν λείπει τίποτε ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην των, καθὼς καὶ τὴν σειρὰν τῶν ἐκδοθέντων μέχρι τοῦδε ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ», τὰ ὁποῖα εἶνε πλήρη Ἑλληνικῆς ἐκλεκτῆς συνεργασίας τῶν καλυτέρων Ἑλλήνων λογογράφων.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Μπουκέτου» πρὸ τῆς ὁμαδικῆς αὐτῆς αἰτήσεως εὐσεβεῖσα καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ εὐχαριστήση τοὺς ἄνα γνώστας τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» ἀπεφάσισε εἰς ὅσους προσκομίζουν εἰς τὰ γραφεῖα μας τὰ τέσσερα δελτία καὶ λαμβάνουν τὰς νεωτέρας ἐκδόσεις μας, νὰ παρέχη μὲ πέντε μόνον δραχμὰς διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἓξ δραχμὰς διὰ τὰς ἐπαρχίας τὰ ἑξῆς βιβλία:

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ
Τοῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ
Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ Τοῦ ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Η ΣΟΝΙΑ Τῆς ΓΚΡΕΒΙΛ

Καὶ **ΔΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΔΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ** Τοῦ ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι ἕκαστος δρ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας)

Καὶ τὰ ὀκτὼ περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ

ποὺ τιμῶνται δρ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς Ἐπαρχίας ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα.

Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ ἀναγνῶσται μας ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ζητήσουν **ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶσι** εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων.